

źródłami. Zjawisko to doznaje kontynuacji także na gruncie ustawy o prawach człowieka. Sędziowie uznali, że ustawa ta dopuszcza a bynajmniej nie zabrania rozważania posiłkowania się orzecznictwem pochodzącym z innych jurysdykcji²³. Te komparatystyczne zabiegi wykładnicze ujawniły się już w pierwszych orzeczeniach wydanych na podstawie ustawy o prawach człowieka. Przykładowo, w sprawie *Brown v. Stott*²⁴ z 2003 r. lord Bingham oraz lord Hope odwoływali się do kanadyjskiego orzecznictwa w kwestii przepisów zapobiegających obejmowaniu oskarżeniem samego siebie. Natomiast w sprawie *Campbell v. MGN Ltd* z 2002 r. brytyjski sąd korzystał z orzecznictwa australijskiego²⁵. W brytyjskim orzecznictwie nierzadko spotyka się odwołania do porównawczych materiałów spoza tradycji Konwencji czy nawet spoza tradycji europejskich²⁶.

Sądzę, że istota ustawowego nakazu interpretacji ustawy w zgodzie z Konwencją polega na oddziaływaniu orzecznictwa strasburskiego na sposób myślenia brytyjskich sędziów. Proces sądowej wykładni jest procesem intelektualnym i z tego powodu ten instrument oddziaływania Konwencji na wewnętrzny porządek prawny Zjednoczonego Królestwa uważam za szczególnie istotny. Może on z dobrym i trwałym skutkiem doprowadzić do przebudowy *common law* za sprawą uwzględniania orzecznictwa strasburskiego przez brytyjskie sądy w ich orzeczniczej działalności. Obowiązek interpretacji ustawy w zgodzie z Konwencją spoczywa właśnie na nich i tylko od nich zależy, jak w każdej konkretnej sprawie do tego obowiązku podejść i z jakim zaangażowaniem go wykonają. Jest to systemowe rozwiązanie o ogólnym, szerokim, kompleksowym oddziaływaniu na brytyjskie sądownictwo i przez to na cały tamtejszy system prawa.

Andrzej Bisztyga

MODIFICATION OF JUDICIAL INTERPRETATION IN THE UNITED KINGDOM

The article is devoted to a significant practical issue of the modification of judicial interpretation in the United Kingdom resulting from the incorporation of the European Convention on Human Rights into the internal legal order of the United Kingdom. The incorporation took effect due to the enactment of Human Rights Act. Ever since it came into force in 2000, UK courts have been obliged to apply interpretative procedures previously unknown to the UK judicial practice. Owing to a new interpretation technique in

²³ C. McCrudden, *A Common Law of Human Rights?: Transnational Judicial Conversations on Constitutional Rights*, „Oxford Journal of Legal Studies” 2000, t. 20, s. 499.

²⁴ *Brown v. Stott*, „Law Reports”, Appeal Cases 2003, nr 1, ustęp 681.

²⁵ G. Phillipson, *Transforming Breach of Confidence? Towards a Common Law Right of Privacy Under Human Rights Act*, 2003, t. 65, s. 731.

²⁶ R. Mastermann, *Section 2(1)...*, s. 726.

---

the United Kingdom a new type of case law has been created, taking into account vast importance of freedoms and rights safeguarded by the Convention and established by the European Court of Human Rights. The introduction of the principle of interpretation compatible with the Convention is qualified as a constitutional modification. The mainly purposive, not literal – as it was the case previously - character of interpretation results in its widening nature. This widening of judicial interpretation of UK legislation takes effect in view of the purposes determined in the Convention and for which the Convention was created. In the area of argumentation the Author refers to opinions of such representatives of UK doctrine and judiciary as Lord Bingham, Lord Cook of Thorndon, Lord Hope, Lord Lester of Herne Hill QC, Lord Slynn, Lord Wilberforce or Lord Woolf.